

men I stemte for det, og I stemte for det, og man har nu en Gang paa dette Punkt vedtaget noget lignende; har jeg da ikke Lov til at gøre det samme?

Den ærede Minister og Regeringspressen henviser stadig til Kompromiset af 1897. Men et er dog rigtignok, hvad man den Gang endte med under en Højre-regering — det er sagt ofte, men kan ikke tidt nok fremhæves —, et andet er, hvad man begynder med under en Venstre-regering. Men desuden er denne Toldlov her i mange Maader ringere end Kompromiset af 1897. Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), har jo allerede nævnt Tallene og vist, at Kompromiset af 1897 bragte en Reduktion paa 17 pCt., medens denne Lov kun bringer en Reduktion af de nuværende Told- og Forbrugsafgifter paa ca. 10 pCt. Nu oplyste den ærede Minister forleden Dag, at Nedsættelsen i Virkeligheden var noget større. Han havde regnet efter med Aaret 1905 som Grundlag, og der viste sig da en yderligere Nedgang paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Nu forekommer det mig, at disse $\frac{3}{4}$ Mill., som Toldindtægterne yderligere nedsættes med, i nogen Maade minde om den mærkværdige Typografs mærkværdige Fødselsdag, som Ministeren forleden Dag omtalte, hvor der var Chokolade til Morgen, men ikke Kaffe, Ansjos til Frokost, men ikke røget Sild, Kayenne og Vanille til Middag, men ikke Salt og Sukker. Med den ærede Ministers $\frac{3}{4}$ Million forholder det sig saaledes, at han ganske har ladet Spiritus'en ude af Betragtning. I den Servering, den ærede Minister anrettede for os, og som saa meget tiltalende ud, var der ingen Spiritus, men der er megen Spiritus i Finansministerens Toldlov, og der er ikke Tvivl om, at naar Forbruget af de almindelige Indførselsartikler er steget i 1905, som var et begyndende Opgangsaar, er Spiritusforbruget ogsaa steget og Vinforbruget o. s. v.; saa regne vi det med, bliver der neppe en reel Vinding paa $\frac{3}{4}$ Mill. udover de 2 Mill., man tidligere har regnet med. Men for øvrigt bliver Procentforholdet omtrent det samme, det bliver omtrent de 10 Procent og ikke mere paa denne Toldlov. Der er sikkert mange ærede Medlemmer, der have løbet Listen bag i igennem, og hvis man blot vil lægge Mærke til, paa hvormange Punkter der finder Toldforhøjelse Sted, bliver man aldeles forbavset. Man kunde jo tænke sig, at der paa enkelte Punkter hist og her — vi vide jo, at Ministeren vilde

bruge Tobakstolden til Kompensation — var Forhøjelse af Tolden. Men man træffer den ene Forhøjelse efter den anden, og summerer man dem op, kommer man til, at der er Forhøjelser paa ikke mindre end 150 Vareposter. Det var dog neppe noget, man saadan paa Forhaand vilde vente af en Venstretoldlov. Toldlovsforslaget bringer Tobaksskat, Spiritusskat, Frugtskat og en Række Forhøjelser, der kaldes Forhøjelser paa Luksus, men i Virkeligheden, hvad allerede ærede Medlemmer have gjort opmærksom paa, er en stærk Forhøjelse af Toldbeskyttelsen paa visse Industrier.

Jeg kan altsaa ikke en Gang anerkende, at Ministeren har Lov til at henviser til Kompromiset af 1897, thi det, der her foreligger, er ringere. Jeg gentager derfor overfor Højre, at hvis Højre var klogt, skulde det slaa til, og slaa til straks. Hvis Højre vil varetage de Interesser, de paastaa at ville fremme, tror jeg, det gælder for dem om at skynde sig at slaa til, medens Tilbuddet ligger der. Thi det kan ingen være i Tvivl om efter de Forhandlinger, der allerede her ere førte, at dette Ting eller dets Flertal er i Færd med at glide ganske betydeligt til venstre for denne Toldlov, og at den højtærede Finansminister er i Færd med at glide med. Der er jo Tegn paa, at det skal gaa med denne Toldlov, som det i sin Tid gik med Valgreformen, der blev betydeligt demokratiseret gennem Forhandlingerne her i Tinget, efter at den var forelagt af det første Venstreministerium. Jeg tror, at Højre gjorde klogt i fra deres Side set at lægge Mærke dertil og gøre, hvad de kunne, for at forhindre det. Den højtærede Finansminister spurgte forleden Dag: naar har et Parti som Regering krævet mere end som Opposition? Jeg henviser til Valgreformen. Det blev forleden sagt, at Berg i 1890 vilde have været tilfreds med, at den nuværende højtbeskattede Vælgerklasse paa Landet fra Flertal blev Mindretal, og jeg henviser til, at de Valgreformlovsforslag, som Venstre vedtog som Opposition, som bekendt vare mindre radikale end den Valgreform, der nu foreligger som Regeringens. Sagen er den, at Udviklingen gaar frem, Kravene stige, der rejser sig en offentlig Mening for, at nu skal der gennemføres noget, som den offentlige Mening tidligere ikke var moden for. Her er altsaa et Eksempel paa, at et Parti som Regering, i Kraft af hele Udviklingen, i Kraft af den forøgede Magt, som et Parti faar, naar det overtager Regeringen, har krævet mere, end det kræ-